

Hørningskolens fem grundpiller

Grundlæggende bygger Hørningskolen på en gruppe medarbejdere, som har en stor specialpædagogisk viden. Den har nogle bragt med til huset fra andre arbejdssteder, mens andre har været flittige til at opsøge litteratur, kurser og andres erfaring, plus at der løbende har været en vidensudveksling mellem pædagoger og lærere, ledelse og eksterne samarbejdspartnere (psykolog, fysioterapeut og talepædagog.)

Denne basis er vigtig til forståelse af, hvordan det kan lade sig gøre at udforme en overordnet pædagogik, som gælder for hele skolen og for alle børn uanset hvilken diagnose de har.

Der er fem grundlæggende værdier, der som præmisser ligger bag praksis, og som næsten alle har været med i arbejdet på Hørningskolen helt fra begyndelsen. Det er de fem grundpiller, som Hørningskolen er bygget på.

1. Nu og Næste

Læringssynet er konstruktivistisk, og Vygotskys godt brugte begreb om "zonen for den nærmeste udvikling" finder vi yderst relevant for tilrettelæggelse af al undervisning, både i fag og i adfærd, på individuelt og på gruppeniveau.

Kvalitet i undervisning og pædagogik kan da måles på fagpersoners evne til at afdække, hvor barnet er NU og klarlægge, prioritere og målsætte de næste udviklingskridt – hvad er det NÆSTE, som barnet skal tage fat på?

Til at afdække elevernes nuværende niveau, fastsætte den næste udvikling, evaluere og dokumentere har vi gennem de sidste mange år udviklet et system, som vi selv betragter som en "specialpædagogisk Maggiterning", idet systemet med elevens NU og NÆSTE farver hele skolens virke, ligesom en Maggiterning giver hele suppen smag. Vi har omformuleret og detaljeret trinmålene for hovedfagene, så de kan anvendes til evaluering og målfastsættelse i vores regi, vi har udviklet måder hvorpå, vi kan inddrage eleverne i den løbende evaluering, og vi har arbejdet med metoder til at skitsere elevernes NU og NÆSTE, når det gælder den sociale, motoriske og følelsesmæssige udvikling. Med dette system sikrer vi, at al pædagogik og undervisning tager sit udgangspunkt i hvert enkelt barns vanskeligheder og behov.

2. Synlig Læring.

Hørningskolens arbejde med Synlig Læring tager sit afsæt i new zealænderen John Hatties forskning. Alle skolens medarbejdere er uddannet i den teori og de begreber, der knytter sig til Synlig Læring.

På Hørningskolen har alle klasser en SLtavle, hvor hver enkelt elev har nogle mål for sin læring. Vi aftaler med eleven, hvad der skal til, for at vi kan sige, at eleven har lært det nye. Og vi taler om, hvordan det går med målet hver eneste uge.

De mål vi sammen med eleverne sætter på SLtavlerne kan både være faglige og sociale men kan også handle om opnåelse af praktiske færdigheder.

Vi anvender farverne rød-gul-grøn på SLtavlerne:

Grøn om det, som eleven allerede har lært og kun behøver at træne fremover.

Gul om det, som eleven lige nu er i gang med at lære.

Rød om det, som først skal læres i fremtiden – det, der er for svært lige nu.

Vi arbejder med flere mål for elevernes læring end de mål, der er synlige på SLtavlerne. Det ville være for uoverskueligt for eleverne, hvis de synlige mål var for mange. Men vi har erfaring for, at elevernes udvikling styrkes og fremmes, når målene bliver synlige, og eleverne således bliver aktivt inddraget i deres egen læring.

Synlig Læring viderefører og komplementerer Hørningskolens mangeårige arbejde med Nu og Næste.

3. Relationer

Den følelsesmæssige udvikling kan ikke skilles fra den kognitive, og derfor er det vigtigt, at der skabes muligheder for, at børnene kan etablere gode relationer med al den støtte og hjælp, de har brug for. Desuden indgår relationer i al form for læring, så pædagogikkens krumtap er den gode relation mellem barnet og den voksne.

Vi ved godt, at det kan være meget vanskeligt for mange af børnene, netop dette med relationer, men vi ønsker ikke at undgå det svære. Det tilstræbes derfor også, at børnene efterhånden lærer at være en del af en klasse – akkurat som i den almindelige skole. I stedet for en-til-en undervisning efterfulgt af arbejdskasser, hvor eleverne stort set kan undgå at mødes, tænker vi inkluderende i den lille sammenhæng, hvor eleverne lærer at tolerere hinandens særheder og glæde sig over hinandens sejre.

4. Anerkendelse

Et menneskes trivsel afhænger i høj grad af den anerkendelse, det får fra sine omgivelser.

Udviklingsmulighederne styrkes derfor i et miljø, der anerkender og sætter ord på potentialer og resurser. Et menneskes udviklingsmuligheder svækkes i et miljø, der fokuserer på fejl og mangler.

Når børnene kommer på Hørningskolen, har forældrene ofte hørt - i mange omgange - på professionelle, der fortæller om alt det, deres børn IKKE kan, alt det der er problematisk, ikke alderssvarende, uhensigtsmæssigt osv.. Det får skolen nu på skrift i diverse rapporter og journaler, og det følger selvfølgelig med barnet som en viden, det er vigtigt at have, når man skal tilrettelægge den første undervisning, og når der opstår situationer med barnet, som man synes er

svære at forstå. Men barnet og forældrene behøver ikke at høre om alle disse fejl og mangler mere. Nu skal der tales om, hvor udviklingen er på vej hen, og hvad forældrene kan støtte op om, og hvad skolen har tænkt sig at gøre. Alt dette bliver skrevet ned en gang om året i den store handleplan for hvert enkelt barn.

På Hørningskolen har alle elever lov til at være, som de er. Her skal man ikke lave sig om i et forsøg på at gøre sig fortjent til at være. I stedet for at skulle passe ned i en helt fast form, som skolen på forhånd har fastlagt, forsøger vi at "bygge en skole rundt om hvert barn" - så godt som det lader sig gøre. Sådan forstår vi begrebet inklusion.

5. En diagnose er ikke en prognose

Det er hverken fagpersoner, diagnoser eller forældre, der sætter grænser for, hvad et barn kan lære. Barnet skal tilbydes uanede muligheder for vækst på alle områder. En diagnose fortæller intet om, hvor langt barnet kan nå. En diagnose beskriver hvilke vanskeligheder, fagpersonerne må tage højde for i deres arbejde med barnet, og det er et krav til fagpersonerne, at de erhverver sig specialpædagogisk viden.

Det er vigtigt at slå fast, at det vi taler om er en skole, og at alle børnene går dér for at lære noget. De går der også for at tilegne sig de samme grundlæggende færdigheder i dansk og matematik som børn i den almindelige folkeskole, og vi er meget ambitiøse på børnenes vegne.

Det er naturligvis ikke alle fag udover dansk og matematik, der er relevante for alle børnene, men det er vigtigt, at alle børn får tilbudt nye muligheder, når de er parate, uanset diagnoser.